

അല്ലാഹു

ഡോ. എം. ഉസ്മാൻ

ALLAHU
(അല്ലാഹു)

AUTHOR:

Dr. M. Usman
Nilambur

First Impression : 1984

Second Impression : 1990

Copies : 6000

PUBLISHER :

NICHE OF TRUTH

P.B. No. 507, Areacode- 673 639, Kerala, India

COMPOSING :

FOTOTYPESETTINGS, Rly. Station Link Road, Calicut -2

Price: Rs. 5-00

02 0990 006000

ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എമ്പാടും തെറ്റു
 ധാരണകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും
 തെരംഗത്തുപോലും നിലനിൽക്കുന്നു.
 അവ പലതും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം
 കുറച്ചുകാണിക്കാൻ മാത്രം തരം താണിതി
 കുന്നു. പരാർത്ഥിക ലോകത്തിനപ്പുറം,
 നമുക്കു അളക്കാതെ തുക്കാതെ കഴി
 യാത്ത ദൈവത്തെ നമ്മുടെ ഭാവനകൾ
 കൊണ്ടു രൂപപ്പെടുത്തുന്നതു ഏത
 വലിയ വിഡ്ഢിത്തമാണ്. ചിലർ ദൈവ
 ത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിന് പ്രധാനമായ
 കാരണം ദൈവത്തെ വേണ്ടപോലെ
 മനസ്സിലാക്കാത്തതാണു. ദൈവത്തെ
 മനസ്സിലാക്കാതുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ദൈവ
 ത്തിന്റെ സന്ദേശമാണു. പരിക്ഷണശാല
 യിൽ ഗവേഷണം നടത്തി അതു കണ്ടെ
 ത്താവതല്ല.

എല്ലാററിയും സ്രഷ്ടാവുണ്ടെങ്കിൽ
 ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതാൽ എന്ന ചോദ്യ
 ത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. ദൈവം ലോക
 ത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവാണ് എന്ന ജാലിക
 സത്യം ഉൾക്കൊണ്ടവനെ സംബന്ധിച്ചുട
 ഞ്ഞാലും, ആ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം
 സരികരിക്കുക മാത്രമാണു ധർമ്മം. പരമ
 കാരണത്തിനു പിന്നാലെ കാരണം
 ആവശ്യമില്ല. ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതാൽ

എന്ന പോദ്യം ആ സൃഷ്ടിച്ചവനെ സൃഷ്ടിച്ചതാൽ എന്നു തുടങ്ങി അവസാനിക്കാത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെ കയത്തിലാണെന്നിരിക്കുക എന്നതോർക്കുക.

പിന്നെ, ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ തെക്കേയങ്ങളിലു നമ്മുടെ പ്രശ്നം ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടോ എന്നതാണ്. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൃഷ്ടിയായ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കൾ സഹായിക്കും. സ്രഷ്ടാവിന്റെ കഴിവിന്റെയും അറിവിന്റെയും തേമിയൊരംശം മാത്രമാണ് സൃഷ്ടി ജാലങ്ങളിലൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്.

ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങൾക്കും, ഔതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പരിധികൾക്കും അപ്പുറമുള്ള ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ് മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഒരു മാർഗ്ഗം ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും അവസാനത്തേതും പരിപൂർണ്ണവുമായ പരിശുദ്ധവൃർത്തുൽ അല്ലാഹുവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെയും മഹത്വത്തെയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടും തൽകുന്ന നിസ്തുലമായ വിവരണങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗത്തെ തേർമാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ എത്രയും പര്യാപ്തമാണ്.

ഡയറക്ടർ
നീഫ് ഓഫ് ട്രൂത്ത്,
അരികോർ

'അല്ലാഹു'

"ഈ ഇല്ലാഹു ഇല്ലല്ലാഹ്" - "ഒരു ദൈവവുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ" എന്ന പ്രഖ്യാപനമാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ദൈവമില്ലാത്തതായി സിദ്ധമാകുന്നത്. മനുഷ്യനും മറ്റും മുമ്പിൽ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും മനുഷ്യനോട് ഇതിനോടൊന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്തൊരു ദൈവത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ദൈവ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആ ദൈവം തന്നെ, ആ അനന്യസ്വരൂപ സത്യം മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എത്ര ദൈവത്തിനും അല്ലാത്തതും കൈകാര്യമാക്കുന്നതും തന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പൗരാണിക ദൈവങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ സത്യം ഇന്നും വ്യക്തമായി തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യും.

"ഈ ഇല്ലാഹു ഇല്ലല്ലാഹ്" - "ഒരു ദൈവവുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ" എന്ന ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന്, അത് മനുഷ്യർ ആരായിട്ടും പോരുന്ന എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും പാടെ നിരസിക്കുന്നു. രണ്ട്, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ദൈവം എന്തെങ്കിലും സിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകാശം അടർപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തോ, അതാണ് ദൈവം എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ.

ആരാധനയുടെ മേൽ പ്രാർത്ഥനയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥന അന്നെയാണ് ആരാധന എന്നു പറയാം. പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നുവരികിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ടവനായി അർഹതയുള്ളവനായി ആദ്യമുള്ളതല്ല, ഒന്നുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ. മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തിനെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ സമാരാധ്യനായ ദൈവത്തെ കുറിക്കുന്ന അറബിപദമാണ് 'അല്ലാഹു'.

'അല്ലാഹു' എന്നു പറയുമ്പോൾ അത് മുസ്ലിംകൾ എന്നു പറയുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഒരു കൂലക്കുറവുമാണെന്ന് പലരും തെറ്റായിട്ടുണ്ടാവാം തോന്നുന്നു. അമുസ്ലിംകൾ മാത്രമല്ല, മുസ്ലിംകളാണെന്നവകാശപ്പെടുന്നവരിലും ഒരു വലിയ വിഭാഗം അങ്ങനെയൊരു യാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ദൃശ്യ പ്രപഞ്ചത്തെയും അതിനപ്പുറമുള്ളതിനെയും ശൂന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച് നിലനിർത്തി നൽകി പരിപാലിച്ച് അനേകം വളർത്തി കൊണ്ടു വരുന്ന, സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞാനമായ സ്രഷ്ടാവായ പ്രപഞ്ചകർത്താവാണ് അല്ലാഹു. മുസ്ലിംകളുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും മറ്റൊരാളെ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും, കുറുത്തവരുടെയും വെളുത്തവരുടെയും പാശ്ചാത്യരുടെയും പൗരസ്ത്യരുടെയും അഖില ചരാചരങ്ങളുടെയും എല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനാണ് അല്ലാഹു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ദോഷക്കാര്യമോ, ദൈവക്കാര്യമോ, വർഗ്ഗക്കാര്യമോ സ്വന്തമല്ല, എല്ലാവരുടെയും യഥാർത്ഥ ദൈവം അവൻ മാത്രമാണ് !

എല്ലാ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ നിന്നും എല്ലാ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ അവകാശമാണ് ഉയരുന്നത്. 'ദൈവമേ' 'ഓ ഗോഡ്', 'ഈശ്വര' എന്നെല്ലാം മനുഷ്യൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അവൻ എന്ത് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവനായാലും, ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സ്രഷ്ടാവായ, പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അല്ലാഹുവിനെയാണ്. എന്ത് പേര് വിളിച്ചാലും മനുഷ്യനിൽ നിന്നും പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രാർത്ഥന, അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിനോടുള്ളതാണ്. മറ്റുള്ള കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളെ മനുഷ്യർ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുണ്ടാക്കി, പ്രാർത്ഥിക്കാത്തതല്ല മനുഷ്യരുടെ വാഞ്ചനയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പ്രകൃതി വിരുദ്ധവും സത്യ

വിശ്വാസവുമായ ഈ പോക്കിന് , ന്യായമുള്ള യഥാർത്ഥ ശുദ്ധമായ പിശാചി ആക്കം കയ്യുന്നു. അത്തരം ആരാധനകളും പ്രാർത്ഥനകളും ഫലസീമിയുള്ളതും നല്ലതുമാണ് എന്ന പ്രതിനി ന്യായമുന്നയിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ച് പിശാചി ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

"ആരാധനയിട്ട് ആരുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ" എന്ന ലളിതമായ ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാവാക്യം, യഥാർത്ഥ ന്യായ പ്രകൃതിക്ക് എന്തൊരു യോജിച്ചതാണെങ്കിലും, പരസരാഗത്തായി ബഹുഭവവാദാധാരത്തിൽ മുഴുകിയവർക്ക് അത് വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവുമെല്ലാം ബഹുഭവവാദാധാരമായ ന്യായീകരിക്കുവാനും, സിദ്ധാപിക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്നല്ലാതെ, പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി വും സംരക്ഷകനുമായ സാക്ഷാൽ ദൈവം മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹൻ എന്ന സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ, അവരുടെ ബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവും ഒന്നു സഹായകമാകുന്നില്ല. ലൗകിക വിഷയങ്ങളെല്ലാം വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടായതും വിഭവകരണങ്ങളായും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ, ആരാധനയുടെ വിഷയം വരുമ്പോൾ അന്യരായ അനുകരണത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിക്കും വിഭവ കരണവും ആ രംഗത്ത് സിദ്ധാതലമില്ല എന്ന തീരുമാനമാണ് അധിക മാതൃകയും കൈകൊള്ളുന്നത് .

സ്രഷ്ടിദാവി മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹൻ

ഒരു വസ്തുവിനും, പരമാണു മുതൽ തകരുതസമൂഹങ്ങൾ വരെ യാതൊന്നിനും, ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സ്വയം നിലവിൽ വരിക സാദ്ധ്യമല്ല. ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് പുറമാണുവല്ല, അതിലും മേലായ്ക്കൊണ്ടു എലക്ട്രോണോ മൂലാറ്റോണോ സൂക്ഷ്മകണങ്ങളോ പോലും സ്വയംയായ ഉത്ഭവമാകയില്ല. ഈ കാര്യം ന്യായമുന്നയിൽ അധികം ആഴത്തിലൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ തന്നെ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ് . പ്രപഞ്ചം സ്വയംമുറയൊന്നും അത് എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതാണെന്നും അനാദിയായതാണെന്നും

റെറുക്കുളയ്ക്കു യുക്തിവാദികളുടെയും ഭൗതികവാദികളുടെയും വാദങ്ങൾ ഇന്ന് ശാസ്ത്രമലാകം തന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം വികസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു ഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാതെ തെളിയിച്ചു. പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ടെന്നും അത് പെട്ടെന്ന് ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ഒരു വമ്പിച്ച സ്പെഷ്യലൈസേഷന്റെ തീരപ്രദേശമായി വന്നതാണെന്നും വെറും ആധുനിക ശാസ്ത്രകാരന്മാർ തന്നെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് യാതൊന്നിനും സ്വയം ഉണ്ടായിത്തീരാൻ സാധ്യമല്ല.

ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാവികൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങൾ എന്തായാലും, ഒരു പരമാണ്യവിന്നുപോലും സ്വയം തീരപ്രദേശം വരാതെ സ്വയം ആയിരിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. പരമാണ്യവിനെ സംബന്ധിച്ചുടക്കത്തോളം അതിന്റെ ആത്യന്തര ഘടനയും ആന്തരികചലനവും റെറു സങ്കീർണ്ണ വശങ്ങളും തൽ സംബന്ധമായ പഠനങ്ങളിൽ എർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രകാരന്മാരെ അന്യോളിപ്പിക്കുന്നു. ചിലർ അത് വെറും 'മാതൃ'യാണെന്നും, ചിലർ അത് വെറും ചലനമാണെന്നും, റെറു ചിലർ അത് മെസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനം (Mind stuff) ആണെന്നും അങ്ങനെയൊരു പല പല അഭിപ്രായങ്ങളും അപ്രതി നിന്ന് ഉയർന്നു വരുന്നു.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സമാന്തരത ഒരു പരമാണ്യ മാതൃമാണ് ഉള്ളത് എങ്കിൽപോലും, അതിന് തീരത്തിൽപ്പോലും, തീരത്തിൽപ്പോലും ഒരു സ്രഷ്ടാവ് കഴാതെ കഴിയുകയില്ല. പരമാണ്യവിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രോട്ടോണും അതിനുചുറ്റും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എലക്ട്രോണുകളും, ആ സ്രഷ്ടാവിന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയമായിരിക്കാണോ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന അവന്റെ കൽപനയാണ് പരമാണ്യ മാതൃക്ക് തകലുത്സാഹപ്രദമായി വരെ എല്ലാറ്റിന്റെയും തീരത്തിൽപ്പോലും പിന്നിലുള്ള രഹസ്യം. വ്യത്യസ്ത പദാർത്ഥങ്ങൾക്ക്, പരമാണ്യവിന്റെ എലക്ട്രോണിന്റെയും പ്രോട്ടോണിന്റെയും എണ്ണ വ്യത്യാസം അത്യന്തവിപര്യയസ്തക ഗുണങ്ങൾ തരികുന്നതും, അവയെ അവയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ തരികുന്നതും സ്രഷ്ടാവ് തന്നെ. എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും

സൃഷ്ടിച്ച് തരികി അവനെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തയിക്കുന്നു. സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പത്ത അനുസരിച്ച് നിലവിൽ വന്നതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലുള്ള ചരാചരങ്ങളും.

“അവന്റെ കാര്യം ഇത്രമാത്രമാണ് . അവൻ ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനോട് ‘ഉണ്ടാകൂ’ എന്നു പറയുന്നു. അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുകയായി”. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ സ്രഷ്ടാവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് അങ്ങനെയാണ് . അവൻ ഉണ്ടാവണം എന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് , ശത്രുതയിൽനിന്ന് ഉൽഭവിക്കുന്നു. അവന്റെ സത്തയും ഗുണങ്ങളും നിർണ്ണയങ്ങളാണ് . അവനെപ്പോലെ യാതൊന്നുമില്ല. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ ശത്രുതയിൽ നിന്ന് അവന്റെ കൽപ്പനകളാണ് ഉൽഭവിക്കാതെ തുള്ള അപാകവും നിർണ്ണയപ്രദമായ കഴിവിനനുസരമായ അവന്റെ സത്തയെ, ഭാവനയിൽ കൊണ്ടുവരാൻപോലും സാധ്യമല്ല. അവന്റെ സൃഷ്ടാത്തങ്ങളിൽകൂടി അവനെ മനസ്സിലാക്കാം. അവന്റെ സത്തയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് അവനെ രൂപപ്പെടുത്തുക അസാധ്യമാണ് . അത് അന്ധാളിപ്പിലെ എത്തിക്കയച്ചുള്ള ഇന്ദ്ര കാണുന്ന വാതലോകവും തക്ഷത്രങ്ങളും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ചന്ദ്രനും ജീവജാലങ്ങളുടെയും അവന്റെ സൃഷ്ടാത്തങ്ങളാണ് , അവന്റെ സൃഷ്ടികളാണ് . “ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും എത്രതെത്ര സൃഷ്ടാത്തങ്ങൾ അവർ അവയുടെ അതികൂടുതൽ മരണുപോകുന്നു. അവർ അവയെപ്പറ്റി തീരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായില്ല.” (വീഖ്യ 12 : 103).

ഭൂമിയെ മനുഷ്യർക്കും മററു ജീവജാലങ്ങൾക്കും ജീവിക്കുവാൻ പറന്നു നിലയിൽ പാകപ്പെടുത്തിയത് , അന്ധമായ, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിയല്ല, കോടിക്കണക്കിലുള്ള മററു ശക്തികളിലൊന്നായില്ലാത്ത വായുശബലവും ജലവും കൈനപരാർത്ഥങ്ങളും മററു പല സൗകര്യങ്ങളും ഇവിടെ വളരെ ആസൂത്രിതമായി എർപ്പെടുത്തിയത് , സർവ്വജ്ഞാനം സർവ്വശക്തനും പരമകാര്യനു വാനുമായ അല്ലാഹുവാണ് . അവന്റെ സൃഷ്ടാത്തങ്ങളിൽകൂടി അവനെ മനസ്സിലാക്കി, അവനോട് തയികാണിച്ച് അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ, ബുദ്ധിയും വിവേചന ശക്തിയും തരികപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ചെയ്ത അന്യഗഹമാണിത് !

അല്ലാഹുവിന്റെ അന്ത്യഗുഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കാൻ, കൂടുതൽ അന്ത്യഗുഹങ്ങൾ ആശിച്ചുകൊണ്ടും, ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷ തേടിക്കൊണ്ടും അവനോട് മാത്രം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കേണ്ട മനുഷ്യൻ, തന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും അർപ്പിക്കാൻ, പല വൈഭവങ്ങളെയും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നത് എത്ര മേന്മയുള്ളതായ അക്രമമാണ്! സ്വന്തം ആസ്പതികൃത്തിന് മാത്രം നന്ദി കാണിച്ച് കടംപിടാൻ പോലും ഒരു മനുഷ്യനും സാധ്യമാകയില്ല, എന്നിട്ടെല്ലെ എണ്ണമറ്റവർ അന്ത്യഗുഹങ്ങളുടെ കാര്യം! “അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ, സൃഷ്ടിക്കാത്തവനെ മറ്റൊരാളാണോ? നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അന്ത്യഗുഹങ്ങൾ എണ്ണുകയാണെന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാതീയനുമാണ്” (പ്രീഖ്യാ:൨൭)

സ്രഷ്ടാവ് മാത്രമെ ആരാധനയർഹിക്കുന്നുള്ളൂ, അവൻ മാത്രമെ ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും ഉത്തരം നൽകാൻ സാധിക്കൂ പ്രാർത്ഥനയും ആരാധനയും വെറും മാനസിക വ്യായാമമല്ല, ഉത്തരം കിട്ടേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ചെയ്യുക എന്നത്, ‘സൃഷ്ടി’ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യമാണ്. അത് സ്രഷ്ടാവിന് മാത്രമെ കഴിയൂ. ‘ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത സ്രഷ്ടാവല്ലാത്ത വ്യക്തികളെയോ ആളുകളെയോ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, അവർക്ക് ആരാധന അർപ്പിക്കുന്നതും ഏറ്റവും വലിയ അക്രമവും വിമർശിതവുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അന്ത്യഗുഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കാൻ, അങ്ങനെയൊരു സന്തോഷത്തോടും താഴ്മയോടും കൂടിയവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയാണ് ആഖ്യായം വിവേകവുമുള്ള മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അവൻ നമ്മുടെ നന്ദിയും ആരാധനയും ആവശ്യമില്ല. അവൻ പരാശ്രയ മൂർത്തിയാണ്. അവന്റെ അന്ത്യഗുഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കാൻ, കൂടുതൽ അന്ത്യഗുഹങ്ങൾ ആശിച്ചുകൊണ്ടും ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷതേടിക്കൊണ്ടും നാം ചെയ്യുന്ന ആരാധനകളും പ്രാർത്ഥനകളെയെല്ലാം നമുക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെയാണ്. “മനുഷ്യരെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹു

അസ്മതിയുടെയും പ്രപഞ്ചവും പ്രാചീന ന്യായശാസ്ത്രജ്ഞാക്കളായ പ്രതികരണം, പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിക്കുമായ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നു. അതായിരുന്നു അവരുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസം. സൃഷ്ടിക്കുമായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നിലവിളിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. പ്രകൃതിയിലെ വിവിധ പ്രതിഭാസങ്ങളെ വിവിധ ദേവീദേവന്മാരുമായും ഉപദൈവങ്ങളുമായും ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ സങ്കല്പങ്ങൾ തീർത്തിട്ടുണ്ടാക്കിയത് പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിക്കുമായ ദൈവത്തിനുള്ള ശുപാർശയായും ഇടയാക്കിയതായാണ് വിവിധ ദൈവങ്ങളെ അവർ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നത്.

ആദ്യ ന്യായശാസ്ത്രജ്ഞർ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസം സൃഷ്ടിക്കുമായ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ബഹുദൈവ വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആശ്രയിക്കേണ്ട ആത്മീയതയുള്ള ദൈവത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ദേവീദേവന്മാരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആരാധിക്കുന്നു. അതിനുപരിയായി അവരെല്ലാം പ്രപഞ്ചകർത്താവായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ പരിപാടിയിൽ താല്പരപ്പെടുന്ന ആദ്യദൈവങ്ങളായ മൂന്നാമത്, പത്താമത്, ചോലനാമത്, അതാമത് എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരുടെയും നില ഇത് തന്നെ. അവരെല്ലാം വിവിധ ദേവീദേവന്മാരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷെ എല്ലാവരും പരമേശ്വരനായി വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

നാസ്മതിയായ യുക്തിവാദികൾ പറയുന്നപോലെ, പ്രാചീന ന്യായശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്നും, വിജ്ഞാനം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ദൈവങ്ങളുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങി ഒന്നിലെത്തി എന്നും, ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനം ഇന്നിപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നുവെന്ന് ആ വിശ്വാസവും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നുവെന്നും ഉള്ള വാദങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസവും യുക്തിവിശ്വാസവുമാണ് എന്നത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പാകമുള്ളതിലേത്തിയ ഏതായാ ബഹുദൈവവാദം കരുന്നത്! ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനം തൊട്ട് തീർത്തിട്ടില്ലാത്ത ഏതായാ ദൈവ

ദൈവ വിശ്വാസികളുണ്ട് ; തീർത്ഥാടകന്മാരികളുമാണ് . ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുന്നതോടെ ദൈവവിശ്വാസം ഇല്ലാതായി അന്ത്യമെന്നെല്ലാം പറയുന്നതിൽ വെറുക്കുകയാണ് .

ഏതായാലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ് . മനുഷ്യർ എവിടെയെല്ലാ മുന്നോ, അവിടെയെല്ലാം ദൈവവിശ്വാസമുണ്ട് . മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു അർത്ഥവാസന പോലെയാണ് പടച്ചങ്ങുനാമ്പിലുള്ള വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നതാണ് ശരി. ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലും താഴ്വരകളിലും മദ്ധ്യഭാഗവാ പ്രദേശങ്ങളിലും പർവ്വതനിരകളിലും കാടുകളിലും വീടുകളിലും എല്ലാം ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യ സമൂഹങ്ങളിൽ, ഒന്നും തന്നെ തീർത്ഥാടക വിശ്വാസികളായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലും ഒരു അന്ത്യമുള്ള ദൈവവിശ്വാസികളാണ് . സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുള്ള ഒരു മോശമെങ്കിലുമില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളില്ല. “മനുഷ്യർ ദൈവ സമുദായമൊക്കെ ആയിരുന്നില്ല, എന്നിട്ട് അവർ മിന്നിക്കുകയാണുണ്ടായത് ” (വിശ്വ. 10 : 19)

ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ആ ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആദിമ മനുഷ്യസമൂഹം കാലാനുരണിയിൽ മിന്നിക്കുകയാണുണ്ടായത് . കൂടെക്കൂടെ പൈശാചിക പ്രേരണകളും വ്യാമോഹങ്ങളും ദൈവവിശ്വാസം പലതരം ദൈവ സങ്കല്പങ്ങൾ കെട്ടിച്ചുയർത്താൻ പ്രേരണ തരികി. ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് അത്യകർഷണീയമായ അന്ത്യമില്ലാത്തതാണ് ഏകദൈവവിശ്വാസമെന്ന വാഗ്ദാനം ശരിയല്ല. തെളിവുകളുടെ യാതൊരു പിൻബലവുമില്ലാത്തതല്ല. യുക്തിയും അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവം മറിപ്പാണ് . ഏകദൈവവിശ്വാസമാണ് ആദ്യമേയുള്ളത് . അതിൽ നിന്ന് അനേകം ബഹുദൈവ വിശ്വാസങ്ങളിലേക്ക് വ്യതിചലിക്കുകയാണുണ്ടായത് .—പ്രവാചകർക്കും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ബഹുദൈവവിശ്വാസങ്ങളിലേക്ക് വഴുതിപ്പോയ അനേകമെ, ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് .

പ്രവാചകന്മാർ ദൈവാവതാദങ്ങളല്ല

പരമോക്ത ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പും, സുവിശേഷവും നൽകുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ അന്ത്യഗ്രഹണമെപ്പറ്റി അന്ത്യസമീപിക്കുവാനും അവനെ മേൽമേൽ ആരാധിക്കുവാൻ പാടുള്ളവെന്ന് മനുഷ്യരെ യാചിക്കുവാനും, ദൈവവൃത്തന്മാരെ അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് തന്നെ നിരയാഗിക്കുകയും അവർ മുഖേന വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിൽ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും ദൈവവൃത്തന്മാർ നിയുക്തരായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ യാതൊരു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവുമില്ലാതെ, ഇഷ്ടംപോലെ വിഹരിക്കുവാനും തല്ലിക്കൊല്ലാനും വിട്ടിരിക്കുമല്ല. അവരിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഉത്തമരും ദീക്ഷിതരും സത്യസന്ധരുമായവർക്ക്, ദിവ്യബോധനം നൽകി ദൈവവൃത്തന്മാരായി നിരയാഗിക്കുകയും അവർ മുഖേന മനുഷ്യരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരുകാരും മുമ്പെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തടപടി ക്രമമാണിത്. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചേതെന്നാലും ഇത് ഏറ്റവും വലിയ മൗനഗ്രഹമാണ്.

“അല്ലാഹുവെ മേൽമേൽ ആരാധിക്കുക, മറ്റൊരാളുടെയെല്ലാം വർജ്ജിക്കുക എന്ന ബോധനവുമായി എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്” എന്ന് ഖുർആൻ പറയുന്നു (16: 26)

അധർമ്മം കൊടി കയ്യിൽ വാഴുകയും, സാക്ഷാൽ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന് പുറമെ മനുഷ്യർ പല ദൈവങ്ങളെയും സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുകയും, നൽകേണ്ട സ്ഥാനം തിരികെ കൗസഥമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം സംഭവമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ ദിവ്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ട് ദൈവവൃത്തന്മാരെ അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് തന്നെ നിരയാഗിച്ചുപോന്നു. ധർമ്മപുനർസ്ഥാപനത്തിന് ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുന്നു എന്ന തെറ്റിദ്ധാരണം, പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി പിടിക്കാലത്തുണ്ടായ അതിർകവിഞ്ഞ ചിന്താഗതികളിൽ നിന്ന്

ഉടലെടുത്തതാവാം. പ്രവാചകൻമാർ വെറും ഉപദേശികൾമാർ മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗവൽക്കരിച്ച് അത്യാക കാണിക്കണമെന്നാണ്. തന്മൂലം പ്രകൃതിക്കും സാമ്രാജ്യത്തിനും അനുയോജ്യമായ നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളുമാണ് തങ്ങളുപദേശിക്കുന്നതെന്ന് ജീവിതത്തിലൂടെ തെളിയിക്കണമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് അറബി തന്മൂലം തന്നെ ആയിരിക്കണം. അതിന് തന്മൂലപ്രകൃതിയിലേനിന്ന് തികച്ചും മിന്നിയെത്താത്ത 'മാമാവ'മാരോ സാക്ഷാൽ ദൈവം തന്നെയോ തന്മൂലരൂപം പുണ്ട് തന്മൂലംകീടയിൽ ജീവിച്ചിട്ട് കാണുകയും മാമാവമാരുടെ ജീവിതം അറബിക്ക് മാത്രമേ പിന്തുടരാൻ കഴിയൂ.

ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചതായാലും തന്മൂലത്തിന് സമീപിക്കുകയോ തന്മൂലരൂപം കൈക്കൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ പരിശുദ്ധ ഗുണങ്ങൾ യോജിച്ചല്ല. ഭ്രാന്താവസ്ഥയിലും ശൈശവത്തിലും ബാല്യത്തിലും ഒറ്റ ജീവിതപഥങ്ങളിലൂടെനിന്നും തന്മൂലത്തെ ആശ്രയിച്ച ജീവിക്കണമെന്ന ഒരു ഗതികൾ പരാശ്രയമില്ലാത്ത ദൈവത്തിനുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഊണും ഉറക്കവും ഭാര്യയും സന്താനവും ഉള്ള ദൈവം സിമിശ ശ്രദ്ധയോ പരസാധിതമുക്തനോ ആവുകയില്ല. അതിനാൽ ദൈവം തന്മൂലനായി അവതരിക്കുന്നുവെന്ന സങ്കല്പം ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കളകളായിരിക്കാമെന്ന്. ദൈവവുമായ തന്മൂലത്തിൽ പിൽക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ ദിവ്യതയോടൊപ്പമുണ്ടെന്നതാണ് വസ്തുത.

ദൈവ വിശ്വാസികളായ തന്മൂലം തന്നെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി പലതരത്തിലുള്ള തെറ്റായ ധാരണകളും പെട്ടെന്നുതന്നെ തെറ്റായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ദൈവവുമായിട്ടെങ്കിലും തിന്മയുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു വീതെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാനം തന്മൂലംകീട് തൽക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാലും കാലാന്തരത്തിൽ പിശാചിന്റെ പ്രവണതയും സന്തം ദൈവവിശ്വാസവും വശംവരായിരിക്കാമെന്ന് പലതരം ദൈവ സങ്കല്പങ്ങളും തന്മൂലം രൂപപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രവാചക പരമ്പരയിൽ അന്തിമനാണ് മുഹമ്മദുനുബി(സ). അദ്ദേഹം മാതവകുലത്തിനാകാനും തിരുമുക്തനായ പ്രവാചകനാണ് . അദ്ദേഹത്തിലൂടെ തനുഷ്ടികൾ അല്ലാഹു തൽക്കിയ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥമെഴുത ഖുർആൻ. അത് യാക്കൊബു ഡിയ കയ്യേറ അനിനും വിദയയരാവാരെ തതതായ രുപത്തിൽ തയ്യുടെ മുസിലുണ്ട് .

മുഹമ്മദ് തബിയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു തനുഷ്ടനായ ദൈവവ്യക്തനെന്നല്ലാതെ, ദൈവതാമണമെന്നോ, ദൈവാവതാരമാണെന്നോ, ദൈവമാണെന്നോ മുൻ ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഇസ് ലാമിൽ സ്മാനവുതില്ല. ‘അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുതില്ല’ എന്നതാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രഥമ പ്രതിഷ്ഠാ വാക്യമെങ്കിൽ ‘മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണ്’ എന്നതാണ് രീതിയ വചനം. ‘ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു തനുഷ്ടൻ മാത്രം, എനിക്ക് ദിവ്യമേധയമയുണ്ടെന്നെയുള്ള (വി.ഖു. 18:20) എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനാൽ ശാസിക്കപ്പെട്ടതായി ഖുർആനിൽ ഒന്നിലേറെ സ്ഥലത്ത് കാണാം. പട്ടർവു പ്രവാചകൻമാരിൽ ചിലരെ അവരുടെ അനുയായികൾ വാഴ്ത്തുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെനെ വാഴ്ത്തരുതെന്നും ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനും രാസതും മാത്രമാണെന്നും തബിയ അനുയായികളെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട് . ചരമം പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ തന്റെ ഖബർ ക്കുണ്ടായാലായ മാക്കരുതെന്നും ആഘോഷസ്ഥലമാക്കരുതെന്നും പലവട്ടം താക്കീതു തൽകുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ശാപത്തിന് വിധയയരാണെന്ന് മുന്നറിയിച്ച് തൽകുകയും ചെയ്തു.

മുൻലിംകൾ മുഹമ്മദ് തബിയെ അന്തിമ പ്രവാചകനും മാതൃകാ പൂർവ്വകനെന്ന നിലയിൽ അങ്ങനെയൊ ആദരിക്കുന്നു. മേലക തെന്താവാമുണ്ടായിട്ടുള്ള സർവ്വ പ്രവാചകൻമാരെയും വിശവചനം കൂടാതെ ആദരിക്കാൻ ഖുർആൻ ശാസിക്കുന്നുണ്ട് . പക്ഷെ മുഹമ്മദ് തബിയെയോ മറ്റൊരാളെയും പ്രവാചകൻമാരെയോ ദൈവാവതാരങ്ങളോ ദിവ്യശാഖമുള്ളവരോ ആയി കൽപ്പിച്ചു ആരാധിക്കുവാനോ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ പാടുള്ളതല്ല.

வினாக்கள்

അവസാനത്തെ വേദഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ കൂടിക്കാഴ്ച തന്ത്രപരമായ പരിചയപ്പെടുത്തലും അല്ലാത്തതിനാൽ ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ തെറ്റായ സങ്കല്പങ്ങളെയും തിരുത്തുകയും, അവയെല്ലാം ഗുണ വിശേഷങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കുകയും, തന്ത്രപരമായ ആരോപിക്കുന്ന എല്ലാ പോരാളികളിൽ നിന്നും അവനെ പരിശുദ്ധനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ അവർ തന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നുണ്ട്. അപ്പോഴി സിറകരിക്കുകയെന്ന ലോകതന്ത്രമനുസരിച്ചതാകട്ടെ അജ്ഞാതനും അന്യസമീപ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് അവിടെ സ്മാരകമില്ല. തന്ത്രമുൾ ചിലപ്പോൾ ദൈവത്തെ തന്ത്രമോളം കാഴ്ചത്തന്നു ചിലപ്പോൾ തന്ത്രമുൾ ദൈവത്തോളം ഉയർത്തുന്നു. തന്ത്രമുൾ പൊന്നാൽകെട്ടും കഴിവുകെട്ടും ഗുണങ്ങളും സമാപങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് ആരോപിച്ച പ്രശ്നം വിന്റെ നിസ്തമമായ പരവിനെ കളകളെടുത്താൽ ഒന്നുതന്നെ. തന്ത്രമുൾ ദൈവായികാരികളെപ്പോലെ ശുപാർശകരുടെ സാധനത്തിന് വിധേയനാകുന്നു, സാധനങ്ങളോട് തെളി ബന്ധം സ്മാപിക്കാൻ പററാത്ത ഒരു തിരുപാടുകാരനായി അല്ലാഹുവിനെ സങ്കല്പിക്കുന്നു. എന്തിന് ദൈവസാമീപ്യമേറിയ വലുതി തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പുണ്യവാരങ്ങളോടെ ദൈവത്തിങ്കൽ ശുപാർശകരായി അവരോടിച്ചു അവർ മുഖേന ദൈവസാമീപ്യത്തിന് ശ്രമിക്കുന്നു.

അതുപോലെ സൂപ്പർകാർഡ് സർവീസുകൾ കഴിവുകൾ സങ്കല്പിച്ച് അവരെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അവരെ ആനന്ദിപ്പിക്കുവാനും ഒരുമയുണ്ടെന്നും മനോഹരമായ സന്താനങ്ങളുണ്ടെന്നും സർഗ്ഗംകഴിവില്ലാത്ത 'സന്താന'ങ്ങളുടെ നൂറ്റാണ്ടിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

സ്വർഷികളിൽ തിന്നി എല്ലാ കാലത്തെയും വൃത്യസ്തനായ
 സ്രഷ്ടാവിന്റെ; തിസ്തവസനത്തെ എല്ലാ സ്വർഷികളെയും ലയിപ്പി
 ക്കിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയാകയാ, ലോകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും മനുഷ്യനിൽ

ഇടക്ക് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ സങ്കല്പിക്കുന്നവരുണ്ട്. സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും ഒന്നല്ല എന്ന തീവ്രതയോടെയെത്തുന്ന അന്വേഷണ വിശ്വാസികളാണവർ. ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ തെറ്റായ സങ്കല്പങ്ങളെയും ധാരണകളെയും തിരുത്തുകയും അല്ലാഹുവിനെ പരിശുദ്ധരായ തീവ്രതയിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ ഗുണങ്ങളെയും കഴിവുകളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വേണ്ട വിധത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധ മുദ്രീകരണം, അതിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വചനങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള മർദ്ദങ്ങൾ.

മുദ്രീകരണ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം

"അല്ലാഹു അവനല്ലാതെ വേറെ ആകാശത്തിലും, ജീവനുള്ളവർ; സ്വയം പരമാപിതനായ സർവ്വ നിയന്താവ്. അവനെ ഒരു വിധ യെക്കവും ഉറക്കവും ബാധിക്കുന്നില്ല. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവന്റെതാണ്. അവന്റെ അന്ത്യവാദിത്വത്തെ അവന്റെയടുത്ത് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർ ആരുണ്ട്? അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയാം. അവന്റെ അറിവിൽ തീർത്ത് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ അവർ യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ല. അവന്റെ സിംഹാസനം ആകാശമുദികളെ ഉൾക്കൊള്ളിയിരിക്കുന്നു. അവയുടെ സംരക്ഷണം അവർ ഭാരമല്ല. അവൻ അത്യുന്നതനും പൊതുമെറിയവന്യമാകുന്നു" (വി.ഖു.2 : 25)

ദൈവത്തെ കേവലം ഒരു 'ശക്തി'യായി അവതരിപ്പിക്കുക പതിവുണ്ട്. 'നീതിഗുണ പരമാർത്ഥ' എന്ന് പറയും പോലെ യാതൊരു ഗുണങ്ങളുമില്ലാത്ത അന്ധമായ ഒരു ശക്തിയാണ് ദൈവം എന്ന് അന്ത്യമാതിക്കുന്നവർക്ക് അവനെ യെക്കുടങ്ങളിലും അവർ അവനെക്കാൾ ഉയർന്നവരാണ്. അവർക്ക് വ്യക്തിത്വമുണ്ട്. ജീവനുമുണ്ട്. ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. ചിന്തിക്കുവാനും തിന്മയിലാക്കുവാനും ഉള്ള കഴിവുകളുമുണ്ട്. വികാരവിചാരങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ സങ്കല്പത്തിൽ ദൈവം ജീവനല്ലാത്ത, വിചാരവികാരങ്ങളില്ലാത്ത, ബുദ്ധിയും, വിജ്ഞാനവുമില്ലാത്ത അന്ധമായ

ഒരു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള 'ശക്തി' മാത്രമാണ്. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ കൈവരുന്നതുകൊണ്ട് ഉയർന്ന നിലയിലാണ്. മനുഷ്യന്റെ അഹംകാരം പൊതുവെ തടയുന്ന ഒരു കൈവരുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

എന്നാൽ പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന കൈവരും - അല്ലാഹു - തീർത്തും വ്യത്യസ്തമാണ്. 'ജീവനുള്ളവൻ, 'മരിക്കലും മരിക്കാതെ ജീവനുള്ളവൻ', 'മരിക്കലും മരിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവനിൽ നിങ്ങൾ അമർത്തിപ്പിടയുക, അവന്റെ സത്യത്തിൽ പ്രകാശം ചെയ്യുക' (വി.ഖു. 25 : 36) സൂരിയിൽ ജീവനിൽ നിന്നും ജീവിക്കാൻ നിന്നും വിട്ടിരിക്കാൻ അവന്റെ.

'അവനെ പൊതുവെ യാതൊന്നുമില്ല' (വി.ഖു. 42 : 11) എന്നത് അവന്റെ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും സാധകമാണ്. അവൻ പരാശ്രയ കൃഷ്ണമാണ്. സ്വയം പരമാർത്ഥമാണ്, എല്ലാവരും അവനെ ആശ്രയിക്കുന്നു. അവൻ ആകെയും മറ്റൊരെയും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ഒരു മരുഭൂമിയിലും ഉറക്കവും ബാധിക്കാതെ എല്ലാപ്പോഴും എല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടും സർവ്വമാർഗ്ഗരഹിതമാണ് അവൻ. അതുകൊണ്ടാണ് ദൈവം സത്യവും ചന്ദ്രനും അനന്തമായ ആകാശത്തിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന കോടാനു കോടി തക്ഷകങ്ങളും എല്ലാം പരസ്പരം കൂട്ടിച്ചേർത്ത, വ്യവസ്ഥാപിതമായി ചർച്ചിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

'നിർമ്മിച്ചതായും അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും നിർമ്മിച്ചതാകാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു. അവനെയൊന്നും നിർമ്മിച്ചതായാൽ അവനെല്ലാതെ ആർക്കും അവനെ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ സാധ്യമാകയില്ല' (വി.ഖു. 35 : 1) ആകാശം ശക്തിയെപ്പറ്റിയും പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയും പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും തരമുള്ള ആവിഷ്കരിക്കാം. പക്ഷെ, അവസാന വിശകലനത്തിൽ എല്ലാ വിസ്തൃതികളും ഏകതായ സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ വിശദമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഒരു വസ്തുവിനും സ്വയം നിലവിൽ വരാതെ നിലനിൽക്കാതെ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ചെറിയത് മറ്റൊരു ഏകവും വലിയതും വലിയതല്ല. പക്ഷെ വസ്തുക്കൾക്കും ഒരു 'നബി' (സൂരിയിട്ട്) പരിപാലിച്ചു കൊടുക്കുന്നവർക്ക് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന നാഥൻ

കൂടാതെ നിലവിൽ വരാത്തോ നിലനിൽക്കുവാനോ സാധ്യമല്ലതെന്നു. തന്മൂലമുൾക്കൊണ്ടാകാത്തതാണു കഴിയാത്ത ഈ ദൃശ്യരൂപവത്ത്വത്തിന്റെയും അതിനുള്ളിലുള്ളതിന്റെയും പ്രശ്നം. പരിപാലകത്വമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിന്റെയും കഴിവിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നും ഒരു പരമാണ്യവോ, അതിലും നിസ്സാരമായതുപോലുമോ ഒഴിവാക്കുവാനാവാത്തതുമാണു.

‘അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനം ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു’ വെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ അധികാര വ്യാപ്തിയെ കുറിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നംവെന്ന പോലെ അതിന്റെ നിയന്ത്രണവുമുണ്ട്. സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഒരു ദൈവവും സംരക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു ദൈവവും സംഹരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു ദൈവവുമല്ല. അങ്ങനെയൊന്നുമാകാൻ ദുരിതകരമാണു ‘അവയുടെ സംരക്ഷണം അവർ ഭാരമല്ല, എന്ന് പറഞ്ഞാൽ . വ്യത്യസ്തദൈവങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണു ഈ അതന്തകോടി ഗോളങ്ങൾ നീങ്ങുന്നതെങ്കിൽ അനാഭകത്വം കൊണ്ടു അവ എന്താ തരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും. ദൈവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭേദസമങ്ങളും അധികാര വ്യത്യാസവും ലോകത്തിന്റെ നാശത്തിൽ കലാശിച്ചിരിക്കും. “അവയിൽ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവ തകർന്നിട്ടുണ്ടാവും” (വി. ബു. 2:22) എന്നു ബുർക്കുൻ വചനം ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം തെളിയിക്കുന്ന യുക്തിപരമായ സമർത്ഥനമാണു .

സൃഷ്ടിയിൽ ലയിച്ചിട്ടില്ല

“ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവർ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞാനമുള്ളതും ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും പരമാധിപവും അവനുള്ളതാണു . അവർ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണു . അവനാണു , ആദിമൽ അവനാണു അതിമഹി. പ്രത്യക്ഷനും പരോക്ഷനുമായവനും അവർ തന്നെ. അവർ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നവനാണു ” (വി. ബു. 57: 1-3).

സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്മത അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് വേറില്ലാതെത്തന്നെ സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിജ്ഞാനാകാരി സാധിക്കാത്ത, സർവ്വത്തിലും വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു അന്യമായ ശക്തിയായി മാത്രം ദൈവത്തെ സങ്കല്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ തിരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. അതിനാൽ പ്രകൃതിയെന്ന് പറയുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അന്യമായതായതും ദൈവവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ, അവരുടെ ഈ സങ്കല്പം വാസ്തവത്തിൽ ബഹുദൈവാരാധനയിലേക്ക് അവരെ എത്തിക്കുന്നു. എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും ദൈവികാത്മം കൂടിക്കൊള്ളുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ട് എന്തിനെ ആരാധിച്ചാലും അതെല്ലാം ദൈവത്തിനുള്ള ആരാധനയാണെന്നും അവരിൽ ചിലർ വാദിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഉൾപ്പെട്ട വ്യാപിച്ചു കിടക്കുകയല്ല, അവന്റെ സമ്മത സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവന്റെ അറിവും കഴിവും എല്ലാറ്റിനെയും ചൂഴ്ന്നു നിൽക്കുന്നു. സീമയ്ക്കു—കാലപരിധിക്കുപോലും അതീതമായ അല്ലാഹു തിരുക്കൾ എപ്പോഴൊക്കെയും തിരുക്കൾ കൃത്യമായിത്തന്നെ ഉദിയുടെ അന്ത്യംവരെയും ആകാശങ്ങളുടെ വിസ്തൃതിയിലും താമസിക്കുന്നു. അവന്റെ അറിവും കഴിവും വലയം ചെയ്യാത്തതായിട്ടില്ല.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ട്. അതിന് അനാദിതമില്ല. ആരുടെ കൽപന പ്രകാരം പ്രപഞ്ചം തീർത്തിൽ വന്നോ ആ സ്രഷ്ടാവാണ് അനാദിതായുള്ളവൻ. എല്ലാംതന്നെയാണ്. അവൻ മാത്രമാണ് അതന്യരും, അവന്റെ സൃഷ്ടിത്തങ്ങളിൽ കൂടി അവൻ പ്രത്യക്ഷനാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്വൈതമാണ് സത്യമായ ആ സ്രഷ്ടാവ്, പ്രപഞ്ച പരിപാലകനായ അല്ലാഹു. അവൻ മാത്രമാണ് ദൈവം; അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ, അവനെ തേക്കുക തേരെ, താമസിക്കുക ഇടയാളവുമില്ലാതെ, താമസിക്കുക പ്രതികൂലമില്ലാത്ത ആരാധിക്കുക. “അവൻ പക്ഷെ സത്യവും ചുരുക്കവും അവന്റെ സൃഷ്ടിത്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. സത്യവും ചുരുക്കവും തിരുക്കൾ സ്രഷ്ടാവായ ചുരുക്കം; അവനെ സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹുവിന്നുമാത്രം സ്രഷ്ടാവായ ചുരുക്കം, തിരുക്കൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ” (വി. ബു. 41 : 27)

പിതാവല്ല; പുത്രനുമല്ല

കൈവരത്തെ പിതാവുമായും പുത്രനായും സങ്കല്പിക്കുന്നതിനെ ഖുർആൻ നിശിതമായി എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. ഖുർആൻലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സൂറ (അയ്യായ) അതിലെ ആശയം ഇവിടെ പകർത്തുന്നു:

“പ്രഖ്യാപിക്കുക, അവൻ അല്ലാഹുവാണ്. ഏകനാണ്. അല്ലാഹു അഖിലത്തിനും ആശ്രയവും പരാശ്രയമില്ലാത്തവനുമാകുന്നു. അവൻ ജനിച്ചിട്ടില്ല, അവൻ ജാതനുമല്ല അവനു ബുദ്ധ്യമായി യാതൊന്നുമില്ല” (വി.ഖു. സൂറ: 112)

അല്ലാഹുവിന്റെ നിസ്തുല്യതയും ഏകതയും, അവന്റെ സത്തയിലും ഗുണങ്ങളിലും ആസ്പദീകൃതങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും എല്ലാ മുമ്പാകെയാണ്. അവൻ ഒരു സത്താതവുമില്ല; അവൻ ആദ്യമെയും സത്താതവുമല്ല. സത്താതത്തിന് പിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളും കഴിവുകളും ഏകദേശമായതുമായിരിക്കുക ചിലപ്പോൾ ചില വിഷയങ്ങളിൽ പിതാവിനെക്കാൾ കഴിവുകൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും ആകെയും അല്ലാഹുവിന്റെ ‘പുത്രൻ’ എന്ന് ഒരു അർത്ഥം രൂപത്തിൽപോലും വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. “അവൻ പറയുന്നു, പരമ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു സത്താതത്തെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്. ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പൊളിയുകയും ഭൂമിപിളരുകയും പക്ഷിത്തങ്ങൾ തകർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമാറുള്ള ഒരു ഹിറാപാതകമാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്; പരമ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു സത്താതത്തെ ആശോപിക്കുവാൻ സത്താതത്തെ സ്വീകരിക്കുക പരമകാര്യങ്ങൾക്ക് ഭൂതങ്ങളല്ല. അകാശ ഭൂമി കളിലുള്ള ഏവരും പരമ കാര്യങ്ങൾക്കു് അടുക്കൽ ഒരു ദാസനായി വരാതിരിക്കില്ല” (വി.ഖു. 78 : 28-32)

പരിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് ‘കൈവപുഷാ’നോപണം തുടങ്ങിയവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കലാണ് ഖുർആന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യമെന്നല്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു: “അല്ലാഹു ഒരു സത്താതത്തെ കൈക്കൊണ്ടു എന്ന് പറയുന്ന

വരികൾ മൂന്നായിട്ട് കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയും അതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ഒന്നിവുമില്ല അവരുടെ പിതാക്കൾക്കുമില്ല. അവരുടെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന വാക്ക് ഒഹാ പാതകം തന്നെ. അവർ അസത്യമൊക്കെ പറയുന്നില്ല" (വിഖ്യ. 30 : 4,5)

ഒരു അലങ്കാര രൂപത്തിൽ പോലും പറയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രയോഗമാണ് 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നത്. സൂപ്പർനാച്ചുറൽ ഏതെങ്കിലും വലിയവരായാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസൻ എന്ന നിലയല്ലാതെ അതിനപ്പുറമുള്ള ഒരു മണ്ഡലം അല്ലാഹുവിനോട് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പറയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം നിലവിൽ വരികയും നിലനിൽക്കുകയും അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം തരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ സൂപ്പർനാച്ചുറൽ അവന്റെ പുത്രനായി ആരോപിക്കുകയാണു്താണ്. പുത്രൻ പിതാവിന്റെ മേൽ സ്വാധീനവും അവകാശങ്ങളും ചിലപ്പോൾ അധിപാരവ്യയുണ്ടായിരിക്കും. പിതാവിനെ വീശിക്കൊണ്ടുവന്ന് വീട്ട് പുറത്തുപോയ അധികാരവും നിയന്ത്രണവും കയ്യടക്കുവാനും പുത്രൻ സ്വാധീനം അല്ലാഹുവിന് തുല്യമെന്നോ അതിലും ഉപരിയായവമെന്നോ ആരോപിക്കുകയാണ് ദൈവപുത്ര സങ്കല്പം കൊണ്ടുണ്ടായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കും നിസ്തല്പതയ്ക്കും ഏകത്വത്തിനും ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത 'ദൈവപുത്രൻ' എന്ന സങ്കല്പത്തെ പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ വളരെ ശക്തിയായി തിരസ്കരിക്കുന്നു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് വിമർശിക്കുന്നു. "അവൻ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു ഒരു സന്താനത്തെ വരിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്ന്. അവൻ ഏതെങ്കിലും പരിശുദ്ധൻ അകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവന്റെതാണ്. എല്ലാം അവൻ കീഴ്പ്പെട്ടതാണ്. ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും മുൻ മാതൃകയില്ലാതെ സൂപ്പർനാച്ചുറൽ, അവൻ ഒരു കാര്യം വിധിച്ചാൽ 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് അതിനോട് അവൻ പറയുക മാത്രം മതി. അപ്പോൾ അത്ഭുതമാകുന്നു" (വിഖ്യ. 30 : 16, 17)

പരമകാര്യനികതയും കരുണാനിധിയും

"അവനല്ല അല്ലാഹു, അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല.

അറിയപ്പെടുന്നതും മറ്റുമുള്ളതും അറിയുന്നവൻ; അവൻ പരമ കാര്യണികനും കരുണാനിധിയുമാണ് " (വീശ്വ. 30 : 22)

സാക്ഷാൽ ദൈവം ഉത്തരമായ അനേക നാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ആ നാമങ്ങൾ അവന്റെ ഗുണങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ആ നാമങ്ങളെ വ്യത്യസ്ത ദൈവങ്ങളായി സങ്കല്പിക്കുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ പല സമൂഹങ്ങളിലുമുണ്ട്. ഖുർആനിൽ ഏറ്റവും മുമ്പാകെ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് പരിശുദ്ധ നാമങ്ങളാണ് 'റഹ്മാനും' 'റഹീമും' 'പരമ കാര്യണികനും കരുണാനിധിയും'.

പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ 'അർറഹ്മാൻ' എന്ന ദൈവമായും തന്നെയുണ്ട്. അത് തുടങ്ങുന്നതിനാലാണെന്നാണ് : 'പരമകാര്യണികൻ, അവൻ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു, മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, സംസാരം പഠിപ്പിച്ചു.' (35 : 1-4)

അവന്റെ അപാരമായ കാര്യവും കൊണ്ടാണ് അവൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവർക്ക് ആശയ വിനിമയം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് നൽകിയതും അവർക്ക് നേർക്കാലും കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പ്രവാചകൻമാരെ നിയോഗിച്ചതും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതും, അതിനുമായി പരിശുദ്ധഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം. അവന്റെ അത്യഗ്രഹങ്ങളെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കരുണയുടെ ഉറവിടമായി അവന്റെ കരുണയുടെ ഒരു ശതമാനം മാത്രമാണ് ലോകത്തുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനം എന്നുവെന്ന് നബി(സ) വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പരമകാര്യണികൻ മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാനും അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ച് അവരെ അത്യഗ്രഹിക്കുവാനും സദാ സന്നദ്ധനായി നിൽക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി(സ) യുടെ കാലത്ത് മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകൻമാർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വിശേഷണത്തെ - 'പരമകാര്യണികൻ' എന്ന നാമത്തെ - സ്വീകരി

അല്ലാഹു അറബി കല്പനയിലുള്ള കാരണം, അല്ലാഹു പരമ കാര്യത്തിനായെന്നതിൽ പിന്നെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അറബി വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഇടയല്ലാത്തതായെന്നും ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. അറബിയിൽ, പാപികളായിരുന്ന അവരോട് അല്ലാഹുവിന് അതിയായ വെറുപ്പും ദേഷ്യവും ആണെന്നും ഒരിക്കലും അവരോട് അറബി കാര്യവും കാര്യപ്പെടുകയില്ലെന്നുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് നോക്കൂ— “പറയുക, അങ്ങനെയൊന്നും ഇല്ലാത്തതാണ് അതിയായ പ്രവർത്തിച്ച എന്റെ അടിമകളേ, അല്ലാഹു നിന്റെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരോധിക്കുകയല്ല. നിന്റെയവയായും അല്ലാഹു എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നു. അതിയായതും അവനുമേൽ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നവനും കരുണാർത്ഥിയും. അങ്ങനെയൊക്കെ പരിചരിക്കപ്പെട്ട് അങ്ങനെയും അവനായി അർപ്പണം അങ്ങനെയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ വരുന്നതിന് മുമ്പ്. പിന്നെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല” (വിശ്വ. 30 : 53)

“ആരാണ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാൻ?” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ചോദ്യം എന്ത് പാപിയായ തത്വമെന്നും ആശയം ആശാസവും തരുകുന്നു. പരിചരിക്കപ്പെടുന്നവരെ അറബി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. പാപം പൊറുക്കുന്നത് അറബി ഇഷ്ടമാണ്. പരമകാര്യത്തിനും കരുണാർത്ഥിയുമായ അല്ലാഹു കൃപാമയവും പരിചരിക്കാപരവുമുള്ള ഏകദൈവന്റെയും എന്ത് പാപവും പൊറുത്തുകൊടുക്കും. അതിന് അറക്കുമെന്നും ശുപാർശ വേണം. മാധ്യസ്ഥം വേണം.

അങ്ങനെയൊക്കെ പാപപരമം മനോരാജ്യമെവിടെയെങ്കിലും വരിക എന്ന അറിയിക്കപ്പെടുന്നതിന് നിന്ന് ഒരിക്കലുമുണ്ടായില്ല. മനോരാജ്യത്തിന്റെ മുമ്പിലല്ലാത്ത മനോരാജ്യമെന്നും മുമ്പിൽ എന്തു പറയേണ്ടതായില്ല. പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യവുമില്ല. പിന്നാലെയെന്ന് പാപം പൂജനയെന്നോ പൂജനയെന്ന് പാപം പിന്നാലെയെന്നോ മായിക്കില്ല. തത്വമു

പിതാവിന്റെ പാപപരമം മനുഷ്യകുലം മുഴുവൻ ചുമക്കേണ്ടതാണെന്നു തത്വത്തെ ഇസ്‌ലാം ശക്തിയുക്തം തള്ളിക്കളയുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പാപ പരിഹാരാർത്ഥം ദൈവം മനുഷ്യനായവനെപ്പിച്ച് സ്വയം ബലിയോടെത്തന്നെ ദൈവശുദ്ധിപ്പെട്ടു. പാപിയുടെ മനുഷ്യശുദ്ധതയിൽനിന്നും അവൻ തന്റെ പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആത്മാർത്ഥമായ ദൈവമുണ്ടാവുകയും താൻ അതാവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ തന്നെ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ലോലമായ ചലനങ്ങൾ പോലുണ്ടിയാൽ കഴിയുന്നവനും കാരുണികനുമായ ദൈവം പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കും.

പാപി തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷാധിക്യം എന്തുമാത്രമാണെന്ന് അന്ത്യയായിക്കൽ ഒരിക്കൽ തബി(സ) വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തതിങ്ങനെയാണ്

ഒരുമുറിയിൽ ഒരു അത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പഥികൻ നീറ്റയിലാണുപോകുന്നു. ഉണക്കിനപ്പോൾ തന്റെ ഒട്ടകത്തെ കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പുറത്താണ് അയാളുടെ ആഹാര പാനീയങ്ങളും വെള്ളം സാധനങ്ങളും. അവനും കാണാത്ത ഒരുമുറിയിൽ ദാഹമലംപോലും നഷ്ടപ്പെട്ട് താൻ വെറുപ്പുത്തിൽ പരിഭ്രമിക്കുന്നതായി അയാൾ വിവരനായി കഴിയുമ്പോൾ അയാളുടെ മുമ്പിലാണു ഒട്ടകം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കൈണവും വെള്ളവുമെല്ലാം അതിന്റെ പുറത്തുണ്ട്. നഷ്ടപ്പെട്ട തന്റെ ഒട്ടകത്തെ തിരിച്ചുകിട്ടിയപ്പോൾ അയാൾക്കുണ്ടായ സന്തോഷമത്രയോ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടിയാണ് പാപിയായ ദാസൻ പൽ ചാത്തപിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം.

വിശുദ്ധ ഖുർആനും അതിന്റെ ആധികാരിക വ്യാഖ്യാനമായ തബിയും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്തെയും പാപികൾക്ക് അവർ ചെയ്യുന്ന താപ്പിനെയും ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ച് ഉറപ്പിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പരമകാരുണികൻ,

കരുണാനിധി, പൊന്നുകുഞ്ഞവൻ, മാല്പ് ചെയ്യുന്നവൻ, വിട്ടുവിഴ്ച ചെയ്യുന്നവൻ, സൗഖ്യൻ, വിശാലൻ, ഉദാരൻ എന്നിങ്ങനെ പരമശുതം സ്ഥിരങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അല്പാഹുവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

മഹി നല്ല കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും മുസ്ലിംകൾ 'ബിസ്മിൽ...' പൊളിറക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് തുടങ്ങിയതായ നിർദ്ദേശമുണ്ട്. "പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്പാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ" എന്നതാണ് 'ബിസ്മിൽ'. അല്പാഹുവിന്റെ മരുപദവും അലവനനായ കരുണാമഹാദാസ് മനുഷ്യൻ ആശയം ആ സന്തോഷവർണ്ണനും കാര്യങ്ങളും പിതാവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും സന്തോഷത്തോളം കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം എടുത്തുവെക്കുന്നതാണ്.

കർമ്മപഥം

എന്നാൽ നൽകിയതും നിൽക്കിയതും അസത്യത്തെയും സത്യത്തെയും നിന്ദിയതും അനിന്ദിയതും യജ്ഞത്തെയും അധർമ്മത്തെയും അല്പാഹുവിന്റെ കാര്യവും തുല്യമായി ഗണിക്കുകയാണ് യജ്ഞത്തിന്. നൽകൽ തല്പ്രതിഫലവും നിൽക്കൽ അനിന്ദിതസത്യം ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നതിൽ യാദൃച്ഛിക സമാചാര്യങ്ങളുടെ അർത്ഥവത്താകണമെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമാണ്. "ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും അല്പാഹുവിന്റെതാണ്. നിൽക്ക ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനും, നൽക ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതുകൊണ്ട് അവർ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി" (വി. ഖു. 33 : 31)

ശിക്ഷയും നൽകലും നൽകുന്ന നിന്ദിതനും കാര്യങ്ങളാകുന്നതായ അല്പാഹു അവന്റെ ഹൊ കാര്യവും മറ്റും മനുഷ്യനെയെല്ലാം ഭരണാതന്തരം അവസാനനാളിൽ ഭരണാതന്തരം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കും. മനുഷ്യൻ അവർ അനുശോധനയെക്കൊണ്ടാവാൻ

പ്രവാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഏല്പാൻ നൽകിയ അംഗം അവസാന
നാളിൽ അവന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചാൽ, ആദ്യമനുഷ്യൻ
തൊട്ട് അവസാന മനുഷ്യൻ വരെ, ഒരാളും വിട്ടുപോകാതെ
മുമ്പിൽ നിന്നു അവസാനമുൾക്കൂടി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
അപ്പോഴാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള കഴിവിലായാണ് ദൈവവീശ്വരൻ
കളായിട്ടുള്ളവരിൽ തന്നെ വലിയൊരു വിഭാഗം നീക്കം ചെയ്യുന്നത്.

[illegible]

“അല്ലാഹു അല്ലാതെ ദൈവമെങ്കിലും ഉണ്ടാവുമ്പോഴും തീർച്ചയായും തിരുക്കളെ അവസാനത്തോളം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. അതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ആകാശം അല്ലാഹുവേക്കാൾ വലിയൊരുതരത്തിൽ കൂടുതൽ സത്യം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ” (വിലാപ് 4 : 87)

[illegible]

ഇനി നമുക്ക് പിണിക്കൂ.

ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവു സംരക്ഷകനും ഏകനാണ് .
 അപരന്റെ മാത്രം നിയന്ത്രണത്തിലാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം . അവൻ
 എല്ലാജ്യോത്സം ദത്തശ്രദ്ധനാണ് . ഉറക്കവും മയക്കവുമില്ലാതെ
 നിരന്തരമാഗ്രഹ പുലർത്തുന്നു . ഏത് കൃതിയ്ക്കിലും ലോകത്തിന്റെ
 ഏത് കോണിലും നടക്കുന്ന നിസ്സാരമായ ചലനങ്ങൾപോലും

കാര്യങ്ങളും കേൾക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവനോടു ശുപാർശകളോ ഉപദേശങ്ങളോ വേണ്ട, ശുപാർശകൾകൊണ്ട് സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നവനുവേണ്ടി അവൻ തന്നെയുള്ള അവൻ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മുമ്പും കാര്യങ്ങളുമുള്ളവൻ. മലയാളത്തിൽ അവന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ അതിന്റെയും കൃപയുടെയും മേൽമുദ്ര മെഴുത്തുപോലെ.

അങ്ങനെയുള്ള അഗതിയാക്കപ്പെട്ടതിന് മേൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി ശുപാർശകളെക്കുറിച്ചായി അവനെ അറിയാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവന്റെ സമർത്ഥതയും കാര്യങ്ങളെയും അവന്റെ മുമ്പെ അവനെ ക്രമവും കഠിനവും മികവുമാക്കി കണക്കാക്കുമ്പോൾ സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് പരിചിതമായ നാടകങ്ങളെപ്പോലെയാണോ അധികാരികളെപ്പോലെയാണോ അവനെ അറിയുന്നതിന് കാര്യമല്ല ‘അല്ലാഹുവെ കണക്കാക്കേണ്ടപോലെ അവർ കണക്കാക്കിയില്ല’ (പ്രീഖു. 2 : 12) എന്ന് ഖുർആൻ കുറയ്ക്കപ്പെടുന്നതിന് എത്ര സത്യം!

താഴെ പറയുന്ന മൈതലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക

“എന്റെ ദാസൻമാർ എന്റെ സംബന്ധിച്ചു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ സമീപസ്ഥനാണ് ; പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന, അവനെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ സമീപിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിക്കട്ടെ. അവന്റെ വിശ്വസിക്കട്ടെ; അവർ വിശ്വസിക്കട്ടെ യെക്കോ.” (പ്രീഖു. 2 : 18)

“സത്യമായും മനുഷ്യനെ താൻ സൃഷ്ടിച്ചു. അവന്റെ മേൽപ്പറ്റിയുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് താൻ തന്നെയാണ്. താൻ തന്നെയായിത്തീർന്നു. അവനെപ്പോലെയാണോ.” (പ്രീഖു. 30 : 16)

“അവർക്ക് ഉപദേശമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാത്തവനെ അല്ലാഹുവിന് പുറകെ അവർ ആരാധിക്കുകയും ‘ഇവർ അല്ലാഹു

വിവിധ അടയ്ക്കൽ അങ്ങയുടെ ശുപാർശകരാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചോദിക്കൂ ആകാശത്തിലുള്ള ദൈവത്തിന് അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത വിവരങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കാമെന്നു കയറാമോ?" (വിശു. 10 : 18)

സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിലേക്ക് മോശൻമർദ്ദാദൈവത്തിൽനിന്നും പുറത്തു ചെന്നു ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മോശൻമർദ്ദാദൈവത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ആരാധിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. ദൈവത്തിൽ പങ്ക് ചേർക്കലാണ്. 'ശിർക്കി' എന്നാണ് അതിന് സാക്ഷാത്ക പ്രയോഗം. (സൂറാ വൂറും സംരക്ഷകനും മറ്റും മറ്റും ഏകദൈവമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടോ മാത്രമായില്ല. അതിനനുയോജ്യമായി പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും വഴിപാടുകളുമെല്ലാം ഏകദൈവത്തിന് മാത്രം അർപ്പിക്കണം. അക്കാര്യത്തിലാണ് എന്തു കാലഘട്ടത്തിലുള്ളതെന്തെങ്കിലും അബദ്ധം പിണങ്ങിപ്പോകുന്നത്. (സൂറാ വൂറും സംരക്ഷകനും സംഹാരകനുമെല്ലാം അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കി നബി(സ)യുടെ കാലത്തെ മക്കാ നിവാസികളും സമ്മതിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ആരാധനകളും വഴിപാടുകളും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കും അവർ അർപ്പിച്ചുപോന്നു. ആ 'ശിർക്കി'യെയാണ് വിശുദ്ധവുൽത്തൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

'ശിർക്കി'യ്ക്ക് തീർത്ത് വിശുദ്ധതയാൽ ഒരു വ്യക്തി എത്ര നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടും സാദാഹുസേവനം ചെയ്തതുകൊണ്ടും ഫലമില്ല. മനുഷ്യൻ എന്നും അധികം കാര്യമില്ലാത്തതാണ് തന്റെ (സൂറാ വൂറും സംരക്ഷകനുമായ അല്ലാഹു വിമതമാണ്. അവനെയുനീക്കി വിശ്വാസവും അവനോടുള്ള കൂറും തീർക്കുകയാണെന്നും അവന്റെ അവകാശാധികാരങ്ങൾ

അറിയപ്പെടുന്നവർക്ക് തൽക്കാലിയിലുള്ളതും ചെറുതും തണുത്തതുമായ പ്രാഥമിക കടമയാണ് . അതു ചെയ്യാതെ 'ശിരീഷ്'യായി ജീവിച്ചാൽ, അവർ എന്തു സമീകരിക്കേണ്ട പ്രവർത്തിച്ചാലും അവർക്കു തന്നെ അസഹ്യമാണ് . ഈ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കുക :-

"അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണ് . അവൻ ഏല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും ഉള്ളിലും വഹിക്കുന്നവനുമാണ് . ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും താഴെത്താഴുകൾ അവന്റെതാണ് . അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ അവിശ്വസിച്ചവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ . ചോദിക്കുക-ഹേ, അവിശ്വസികളേ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കണമെന്നാണോ നിങ്ങളെന്നോടു പറയുന്നത് ? 'അൻ പക് ചേർക്കുന്ന പക്ഷം തന്റെ സമീകരിക്കേണ്ടതിന് ഹിന്ദുവുമായിപോവുന്നതും താൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതുമാ'ണെന്ന് തിന്മയും തിന്റെ ഉദ്യമങ്ങളിലൂടെയും ബോധനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് . എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ ഭക്തം ആരാധിച്ച് നീ നന്ദിയുള്ളവരിൽ പെട്ടു കൊള്ളുക . മറ്റി ചുറ്റുമുള്ള അവസാനനാളിൽ അവർ ഒരു പിരിയലും, ആകാശങ്ങൾ അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ചുരുൾ, അവൻ അതിപരിശുദ്ധൻ. അവൻ പരമ ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നൊന്നും അവൻ ഉത്തരവുതാണ് ." (വീ. ഖു. 38 : 82 - 87)

"അല്ലാഹു അവരിൽ പരമ ചേർക്കുന്നതിനെ പൊറുക്കുകയില്ല; തീർച്ച. അതല്ലാത്തത് അവസാനമുണ്ടാക്കുന്നവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കും. ആരോടും അല്ലാഹുവിൽ പക് ചേർക്കുന്നതായാൽ അവൻ വമ്പിച്ച പാപം സമ്പാദിച്ചു." (വീ. ഖു. 4 : 48)

അവസാനമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരമായ നാമങ്ങളെ 'അവന്റെ ഗുണങ്ങളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് എന്താണു മുൻപാൽ വചനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ

"അവനത്രെ അല്ലാഹു; അവനല്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയില്ല. അദ്വൈതത്തെയും ദ്വൈതത്തെയും അറിയുന്നവൻ. അവൻ പരമ

കാര്യങ്ങൾക്കും കരുണയിലിരുന്നുവത്രെ. അവതമത്ര അല്ലാഹു. അവതല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അതാവി, അതി പവിത്രൻ, സഭാധാരാ അതാവി, അതെ തരികുന്നവൻ, മേൽത്താഴം വഹിക്കുന്നവൻ, അയ്യൻ, അഹ്വയ്യൻ, ഹനതയ്യാദവൻ, അവൻ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽ തിന്മ അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനാണ് .

അവതമത്ര അല്ലാഹു. ആസ്യതകൻ, (ഇല്ലാതെയിൻ തിന്മ) സ്വർത്തിക്കുന്നവൻ, രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ, ഏറവും ഉത്തമനാക്കൽ അവന്യളളതമത്ര ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുള്ളതമല്ലാം അവനെ വാഴ്ത്തിക്കുന്നു. അവൻ അയ്യനായ അഹ്വയ്യനതമത്ര. (വീ.ഖ. 38 : 22 - 24)

അല്ലാഹു ഭാഗ്യമാണ് ആകാശൻ, അവതല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അവനാൽ ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുക അവനെ ഭാഗ്യം ആക്കിക്കുക.

അല്ലാഹു അക്ബർ

